

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น ๔ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม
- ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์จากแบบประเมินการให้คำปรึกษา
- ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์จากแบบวิเคราะห์พฤติกรรมตนเอง
- ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์จากแบบประเมินผลตนเอง

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม^๑

๑ ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ของกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่เพื่อนชิงชิงในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

		\bar{X}	S.D.
กลุ่มทดลองที่ ๑ (E_1)	$E_{1ก}$ (เอกภักดิ์)	๗๑๔.๗๕	๑๐๗.๕๘
	$E_{1ข}$ (วิริธภักดิ์)	๖๕๒.๖	๑๖๘.๔๑
กลุ่มทดลองที่ ๒ (E_2)	$E_{2ก}$ (เอกภักดิ์)	๗๖๘	๕๔.๙๖
	$E_{2ข}$ (วิริธภักดิ์)	๖๕๔.๒	๑๐๗.๕๑
กลุ่มควบคุม (C)	$C_ก$ (เอกภักดิ์)	๗๖๘	๕๐.๒๕
	$C_ข$ (วิริธภักดิ์)	๖๕๘.๘	๑๐๒.๘๓

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า นักเรียนที่เพื่อนชิงชิงในกลุ่มเอกภักดิ์มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม สูงกว่ากลุ่มวิริธภักดิ์

^๑ กลุ่มวิริธภักดิ์เป็นการควบคุมค่าของคะแนนเฉลี่ยเพื่อนชิงชิง

๒. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวทางสังคม ซึ่งได้จากคะแนนแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่เพื่อนซิงซัง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมจากแบบสำรวจ เพื่อประมาณค่า การปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่เพื่อนซิงซัง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments	๗๐๒๘๑	๕	๑๔๐๕๖.๒	๐.๘๖
Experimental error	๔๘๔๐๑๔	๓๓	๑๔๖๖๗.๑๒	
Total	๕๕๔๒๙๖	๓๘		

จากตารางที่ ๓ แสดงว่านักเรียนที่เพื่อนซิงซังในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม มีคะแนนจากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .๐๕$

ตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนในหมวดร่างกาย จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่เพื่อนซิงซัง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments	๓๑๙๓.๗๔	๕	๖๓๘.๗๕	๐.๖๙๓
Experimental error	๓๐๓๔๔.๒๖	๓๓	๙๑๖.๐๕	
Total	๓๓๕๓๘			

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า นักเรียนที่เพื่อนซิงซิง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม มีคะแนนในหมวดร่างกายจากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ตารางที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนในหมวดอารมณ์ จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่เพื่อนซิงซิง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments	๖๔๔๘.๑๓	๔	๑๖๑๒.๐๓	๑.๒๔
Experimental error	๓๖๔๖๘.๑๘	๓๓	๑๑๐๘.๑๕	
Total	๔๒๙๑๖.๓๑	๓๖		

จากตารางที่ ๕ แสดงว่านักเรียนที่เพื่อนซิงซิง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม มีคะแนนในหมวดอารมณ์ จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ตารางที่ ๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนในหมวดสังคม จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่เพื่อนซิงซิง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments	๑๔๙๒๐	๔	๓๗๓๐	๐.๖๒๔
Experimental error	๑๕๗๓๔๔.๓	๓๓	๔๗๖๘.๐๑	
Total	๑๗๒๒๖๔.๓	๓๗		

จากตารางที่ ๖ แสดงว่านักเรียนที่เพื่อนซิงซิง ในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม มีคะแนนในหมวดสังคม จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $\alpha = .05$

ตารางที่ ๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนในหมวดสติปัญญา จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่เพื่อนซิงซิงในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments	๗๕๖๐.๓๗	๕	๑๕๑๒.๐๗	๓.๑๔
Experimental error	๑๕๖๘๔.๖๓	๓๓	๔๗๕.๕๘	
Total	๒๓๒๔๕	๓๘		

จากตารางที่ ๗ แสดงว่า นักเรียนที่เพื่อนซิงซิงในกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ และกลุ่มควบคุม มีคะแนนในหมวดสติปัญญา จากแบบสำรวจเพื่อประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์จากแบบประเมินการให้คำปรึกษา

หาค่าร้อยละของความถี่ ของความคิดเห็นของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ ๑ และกลุ่มทดลองที่ ๒ จากแบบประเมินการให้คำปรึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ คำร้อยละของควมที่นักเรียนประเมินผู้ให้คำปรึกษา จากแบบ
ประเมินการให้คำปรึกษา ตอนที่ ๑

ความไวในการรับรู้	๓๗.๕	๕๐	๑๒.๕	๐	๐	ไม่สามารถในการรับรู้
ความต่อเนื่อง	๓๑.๒๕	๓๗.๕	๒๑.๘๘	๕.๓๘	๐	ความไม่ต่อเนื่อง
ความเอาใจใส่	๔๐.๖๓	๕๖.๘๘	๑๒.๕	๐	๐	ความไม่เอาใจใส่
รู้สึกไม่สะดวกสบาย	๓.๑๓	๓.๑๓	๑๒.๕	๕๓.๑๓	๒๘.๑๓	สะดวกสบาย
รู้สึกสับสน	๓.๑๓	๓.๑๓	๑๘.๗๕	๓๑.๒๕	๕๖.๘๘	สามารถทำให้กระจ่าง
ความสามารถในการเคา	๖.๒๕	๓.๑๓	๑๕.๖๓	๔๓.๗๕	๓๑.๒๕	ความเชื่อมั่น
ความพอใจ	๑๘.๗๕	๖๕.๖๓	๙.๓๘	๖.๒๕	๐	ความไม่พึงพอใจ
ความจริงใจ	๕๓.๑๓	๔๐.๖๓	๙.๓๘	๐	๐	ความไม่จริงใจ
ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ	๕๐	๔๐.๖๓	๙.๓๘	๐	๐	การไม่เห็นอกเห็นใจ
การเอาอกเอาใจ	๓๕.๓๘	๔๐.๖๓	๒๑.๘๘	๓.๑๓	๐	การไม่เอาอกเอาใจ
ไม่มีประสิทธิภาพ	๐	๐	๑๒.๕	๕๐	๓๕.๓๘	มีประสิทธิภาพ
การยอมรับ	๓๑.๒๕	๕๖.๒๕	๑๒.๕	๐	๐	การปฏิเสธ
รู้สึกดี เครียด	๓.๑๓	๓.๑๓	๒๑.๘๘	๓๑.๒๕	๕๐.๖๓	รู้สึกผ่อนคลาย
รู้สึกไม่สนใจ	๐	๐	๑๒.๕	๔๓.๗๕	๔๓.๗๕	รู้สึกสนใจ
เต็มไปด้วยการช่วยเหลือ	๔๐.๖๓	๔๐.๖๓	๑๕.๖๓	๓.๑๓	๐	ไม่ให้ความช่วยเหลือ
เต็มไปด้วยการยอมรับ	๔๓.๗๕	๕๖.๘๘	๙.๓๘	๐	๐	ไม่ยอมรับ
สนใจจริง	๕๙.๓๘	๒๘.๑๓	๑๒.๕	๐	๐	แสรังสนใจ

จากตารางที่ ๕ แสดงว่าค่าร้อยละของความรู้สึกจากการประเมินของนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม แสดงถึง คุณสมบัตินักเรียนให้คำปรึกษามีในระดับสูงสุด คือ สนใจจริง (๕๕.๓๕%) ความจริงใจ (๕๓.๑๓%) ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ (๕๐%) ความสามารถทำให้กระจ่าง (๔๖.๘๘%) รู้สึกผ่อนคลาย (๔๐.๖๓%)

คุณสมบัตินักเรียนให้คำปรึกษามีในระดับสูงคือ ความพอใจ (๖๕.๖๓%) การยอมรับ (๕๖.๒๕%) รู้สึกสะดวกสบาย (๕๓.๑๓%) ความไวในการรับรู้ (๕๐%) มีประสิทธิภาพ (๕๐%) ความเอาใจใส่ (๔๖.๘๘%) เต็มไปด้วยการยอมรับ (๔๖.๘๘%) ความเชื่อมั่น (๔๓.๗๕%) รู้สึกสนใจ (๔๓.๗๕%) การเอาอกเอาใจ (๔๐.๖๓%) ความต่อเนื่อง (๓๗.๕%)

ตารางที่ ๕ ค่าร้อยละของความรู้สึกที่นักเรียนประเมินตนเอง เกี่ยวกับการจัดลำดับรายละเอียด สิ่งที่นักเรียนได้รับเกี่ยวกับตัวเองในแง่ต่าง ๆ ในขณะที่เข้ารับการให้คำปรึกษา จากแบบประเมินการให้คำปรึกษา ตอนที่ ๒ หมวดที่ ๑

ไม่ได้รับเลย

ได้รับมากที่สุด

ความสามารถ	0	๓.๑๓	๓๗.๕	๕๓.๑๓	๖.๒๕
ขีดจำกัด	๖.๒๕	๖.๒๕	๔๓.๗๕	๔๐.๖๓	๓.๑๓
พฤติกรรม	๓.๑๓	0	๔๐.๖๓	๔๓.๗๕	๑๒.๕
ความรู้สึกเกี่ยวกับ "ฉัน"	0	๖.๒๕	๒๘.๑๓	๓๗.๕	๒๘.๑๓
ความสนใจ	0	๖.๒๕	๓๗.๕	๕๐	๑๒.๕
เป้าประสงค์	0	๑๒.๕	๔๓.๗๕	๔๐.๖๓	๓.๑๓
บุคลิกภาพ	0	๖.๒๕	๓๗.๕	๔๓.๗๕	๑๒.๕
ทัศนคติหรือค่านิยม	0	๖.๒๕	๑๘.๗๕	๖๕.๖๓	๙.๓๗
การตัดสินใจ	๖.๒๕	๓.๑๓	๒๘.๑๓	๕๓.๑๓	๙.๓๗
การเลือกอาชีพ	๑๕.๖๓	๑๘.๗๕	๔๖.๘๘	๑๒.๕	๖.๒๕
ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0	๓.๑๓	๒๕	๓๗.๕	๓๑.๑๓
เนื้อหาทางวิชาการ	๓.๑๓	๑๘.๗๕	๔๖.๘๘	๒๘.๑๓	๓.๑๓

จากตารางที่ ๙ แสดงว่าจากการประเมินตนเอง สิ่งนี้นักเรียนได้รับมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (๓๗.๓๘%) สิ่งนี้นักเรียนได้รับมาก คือ ทัศนคติหรือค่านิยม (๖๔.๖๓%) ความสามารถ (๕๓.๑๓%) การตัดสินใจ (๕๓.๑๓%) ความสนใจ (๕๐%) พฤติกรรม (๔๓.๗๕%) บุคลิกภาพ (๔๓.๗๕%) ความรู้สึกเกี่ยวกับ "ฉัน" (๓๗.๕%) สิ่งนี้นักเรียนได้รับปานกลาง คือ เนื้อหาทางวิชาการ (๔๖.๘๘%) การเลือกอาชีพ (๔๖.๘๘%) เป้าประสงค์ (๔๓.๗๕%) ชัดจำกัด (๔๓.๗๕%)

ตารางที่ ๑๐ คาร์ยละเอียดของความถี่ที่นักเรียนประเมินตนเอง เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปแก้ไข เกี่ยวกับตนเองได้ในการเข้ารับการให้คำปรึกษา จากแบบประเมินการให้คำปรึกษา ตอนที่ ๒ หมวดที่ ๒

ไม่ได้รับเลย

ได้รับมากที่สุด

ความสามารถ	๓.๑๓	๖.๒๕	๔๐.๖๓	๔๓.๗๕	๖.๒๕
ชัดจำกัด	๐	๙.๓๘	๔๐.๖๓	๔๓.๗๕	๖.๒๕
พฤติกรรม	๓.๑๓	๐	๙.๓๘	๕๙.๓๘	๙.๓๘
ความรู้สึกเกี่ยวกับ "ฉัน"	๐	๓.๑๓	๑๘.๗๕	๖๕.๖๓	๑๒.๕
ความสนใจ	๐	๓.๑๓	๒๘.๑๓	๕๐	๑๘.๗๕
เป้าหมาย	๐	๑๕.๖๓	๓๘.๓๘	๓๗.๕	๑๒.๕
บุคลิกภาพ	๓.๑๓	๐	๑๘.๗๕	๖๕.๖๓	๑๒.๕
ทัศนคติ หรือค่านิยม	๐	๓.๑๓	๒๑.๘๘	๕๙.๓๘	๑๕.๖๓
การตัดสินใจ	๓.๑๓	๖.๒๕	๑๘.๗๕	๕๓.๑๓	๑๘.๗๕
การเลือกอาชีพ	๙.๓๘	๒๑.๘๘	๕๓.๑๓	๙.๓๘	๖.๒๕
ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	๓.๑๓	๑๒.๕	๑๒.๕	๓๑.๖๓	๔๐.๒๕
เนื้อหาทางวิชาการ	๐	๒๑.๘๘	๕๓.๑๓	๒๑.๘๘	๓.๑๓

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า จากการประเมินตนเอง สิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้แก้ไขเกี่ยวกับตนเองมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (๔๐.๒๕%) สิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้แก้ไขเกี่ยวกับตนเองมากที่สุด คือ ความรู้สึกเกี่ยวกับ "ฉัน" (๖๕.๖๓%) บุคลิกภาพ (๖๕.๖๓%) พฤติกรรม (๕๙.๓๘%) ทักษะคิด หรือคำนิยม (๕๙.๓๘%) การตัดสินใจ (๕๓.๑๓%) ความสนใจ (๕๐%) ความสามารถ (๔๓.๗๕%) ชีตจำกัด (๔๓.๗๕%) สิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้แก้ไขเกี่ยวกับตนเองปานกลางคือ การเลือกอาชีพ (๕๓.๑๓%) เนื้อหาทางวิชาการ (๕๓.๑๓%)

ตารางที่ ๑๑ คำร้อยละของความถี่ที่นักเรียนประเมินตนเอง เกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนาทักษะบางด้าน ซึ่งเป็นผลจากการที่ได้รับประสบการณ์ในการเข้ารับการให้คำปรึกษา จากแบบประเมินการให้คำปรึกษา ตอนที่ ๒ หมวดที่ ๓

	ไม่ได้รับเลย		ได้รับมากที่สุด		
การตัดสินใจ	๓.๑๓	๐	๒๑.๘๘	๖๘.๗๕	๖.๒๕
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	๐	๓.๑๓	๙.๓๘	๔๓.๗๕	๔๓.๗๕

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะในด้านการตัดสินใจ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้ในระดับสูง

นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าเขาจะใช้ทักษะทั้ง ๒ นี้ ในอนาคต ในสถานการณ์ต่อไปนี้

๑. ใช้ในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับการคบเพื่อน และทำความรู้จักกับบุคคลอื่น รวมทั้งการทำงาน

๒. การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลทุกประเภท โดยใช้เหตุผล

๓. การทำความเข้าใจกับบุคคลหลาย ๆ แบบ และยอมรับเขาได้

๔. การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

๕. การแก้ไขปัญหาวชีวิต

๖. การสำรวจตัวเองในด้านต่าง ๆ ที่ผู้อื่นบอกเสมอ -๑
๗. การพัฒนาตนเองโดยปรับปรุงจากบุคคลิกที่ไม่ดีของตน
๘. การประมาทคุณลักษณะของคนที่เราจะคบด้วย

นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ในอนาคตนักเรียนหวังว่าผู้ให้คำปรึกษาของนักเรียนจะ

๑. จัดกลุ่มเช่นนี้อีก โดยให้มีกิจกรรมมากขึ้น ใช้เวลาน้อยลง
๒. จัดกลุ่มโดยให้เพื่อนที่สนิทกันมา เข้ากลุ่ม
๓. ช่วยเหลือนักเรียนเมื่ออยู่นอกกลุ่มด้วย
๔. มีความรู้ เข้าใจคนได้ดี และแก้ปัญหาได้จับพัส
๕. เข้าใจเด็ก ๆ ได้ดี และนำไปปฏิบัติจริงได้ผลดี
๖. เป็นผู้มีจิตใจสูง เยือกเย็น และมีการกระทำที่ไว้ใจได้
๗. เป็นคนที่ผ่านเหตุการณ์หลายชนิดมามาก พอที่จะอธิบาย และให้ข้อคิดเห็น

ได้ดี

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์จากแบบวิเคราะห์พฤติกรรมตนเอง

หาค่าร้อยละของความถี่ ของความคิดเห็นของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ ๑ และ
กลุ่มทดลองที่ ๒ จากแบบวิเคราะห์พฤติกรรมตนเอง

ตารางที่ ๑๒ ค่าร้อยละของความถี่ที่นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตนเอง

ในการเข้ารับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จากแบบวิเคราะห์พฤติกรรมตนเอง

	๐	๑	๒	๓	๔	๕
๑. เสนอความคิดในเชิงสร้าง สรรค์ต่อกลุ่ม	๓.๑๓	๙.๓๘	๒๑.๘๘	๓๗.๕	๑๕.๖๓	๑๒.๕
๒. มีความพร้อมที่จะยอมรับ ผู้อื่น	๓.๑๓	๐	๖.๒๕	๒๕	๔๓.๗๕	๒๑.๘๘

	๐	๑	๒	๓	๔	๕
๓. พยายามที่จะเป็นผู้ควบคุมการสนทนาในกลุ่ม	๒๘.๑๓	๑๒.๕	๒๕	๒๑.๘๘	๙.๓๘	๓.๑๓
๔. มีความสามารถที่จะสนใจอย่างต่อเนื่องในหัวข้อที่กำลังถกเถียงกันอยู่	๐	๖.๒๕	๒๘.๑๓	๒๕	๒๑.๘๘	๑๘.๗๕
๕. มีความสามารถที่จะบรรยายความคิดออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้กระจ่าง	๐	๖.๒๕	๑๘.๗๕	๔๐.๖๓	๒๕	๙.๓๘
๖. มีความสามารถที่จะเสนอแนวคิดและทำให้กลุ่มยอมรับได้	๐	๖.๒๕	๒๕	๔๓.๗๕	๒๑.๘๘	๓.๑๓
๗. มีความสามารถที่จะฟังด้วยความเข้าใจถึงแนวความคิดและความหมาย	๐	๐	๒๑.๘๘	๓๔.๓๘	๓๑.๒๕	๑๒.๕
๘. มีความเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น	๓.๑๓	๐	๒๑.๘๘	๒๑.๘๘	๔๐.๖๓	๑๒.๕
๙. มีความเข้าใจว่าตนเองกำลังพูดอะไร และทำอะไร	๐	๐	๑๒.๕	๒๘.๑๓	๔๐.๖๓	๑๘.๗๕
๑๐. แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกอย่างทันทีที่มีอารมณ์หรือความรู้สึกนั้น	๖.๒๕	๑๘.๗๕	๒๑.๘๘	๒๑.๘๘	๓๑.๒๕	๐
๑๑. มีแนวโน้มที่จะวิพากษ์วิจารณ์หรือประเมินพฤติกรรมของผู้อื่น	๐	๙.๓๘	๒๘.๑๓	๓๔.๓๘	๒๑.๘๘	๖.๒๕
๑๒. เมื่อพฤติกรรมของข้าพเจ้าได้รับการประเมินหรือแนะนำ ข้าพเจ้าจะครุ่นคิดเกี่ยวกับข้อวิจารณ์นั้น	๓.๑๓	๖.๒๕	๑๒.๕	๒๑.๘๘	๓๑.๒๕	๒๕

	๐	๑	๒	๓	๔	๕
๑๓. ยอมรับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกับตน	๓.๑๓	๑๒.๕	๖.๒๕	๔๓.๗๕	๒๑.๘๘	๑๒.๕
๑๔. เมื่อมีการแสดงออกถึงความขัดแย้งในกลุ่ม ข้าพเจ้ารู้สึกชอบ	๑๕.๖๓	๑๒.๕	๒๑.๘๘	๓๔.๓๘	๙.๓๘	๖.๒๕
๑๕. เมื่อมีการแสดงออกถึงความเข้าใจในใจในกลุ่ม ข้าพเจ้ารู้สึกชอบ	๐	๓.๑๓	๙.๓๘	๒๘.๑๓	๓๔.๓๘	๒๕
๑๖. พฤติกรรมของข้าพเจ้าที่แสดงต่อผู้อื่นนั้นจะเป็นไปในรูปของความเห็นใจ	๓.๑๓	๓.๑๓	๑๒.๕	๔๐.๖๓	๙.๓๘	๓๑.๒๕
๑๗. มีแนวโน้มที่ข้าพเจ้าจะไว้วางใจผู้อื่นในกลุ่ม	๐	๖.๒๕	๑๒.๕	๓๗.๕	๑๒.๕	๓๑.๒๕

จากตารางที่ ๑๒ แสดงว่า พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำในการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มมาก (ระดับ ๔) มีตามลำดับดังนี้ มีความพร้อมที่จะยอมรับผู้อื่น (๔๓.๗๕%) มีความเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น (๔๐.๖๓%) มีความเข้าใจว่าตนเองกำลังพูดอะไรและทำอะไร (๔๐.๖๓%) เมื่อมีการแสดงออกถึงความเข้าใจในใจในกลุ่มข้าพเจ้ารู้สึกชอบ (๓๔.๓๘%) แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก อย่างทันทีที่มีอารมณ์หรือความรู้สึกนั้น (๓๑.๒๕%) เมื่อพฤติกรรมของข้าพเจ้าได้รับการประเมินหรือแนะนำ ข้าพเจ้าจะครุ่นคิดเกี่ยวกับข้อวิจารณ์นั้น (๓๑.๒๕%)

พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำในการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มค่อนข้างมาก (ระดับ ๓) มีตามลำดับดังนี้ ยอมรับความคิดเห็นที่ตรงข้ามกับตน (๔๓.๗๕%) มีความสามารถที่จะเสนอแนวคิด และทำให้กลุ่มยอมรับได้ (๔๓.๗๕%) มีความสามารถที่จะบรรยายความคิดออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้กระจ่าง (๔๐.๖๓%) พฤติกรรมของข้าพเจ้าที่แสดงต่อผู้อื่นนั้นจะเป็นไป

ในรูปของความเห็นใจ (๔๐.๖๓%) มีแนวโน้มที่ข้าพเจ้าจะไว้วางใจผู้อื่นในกลุ่ม (๓๗.๕%) เสนอความคิดในเชิงสร้างสรรค์ต่อกลุ่ม (๓๗.๕%) มีความสามารถที่จะฟังด้วยความเข้าใจ ถึงแนวคิดและความหมาย (๓๔.๓๔%) มีแนวโน้มที่จะวิพากษ์วิจารณ์ หรือประเมินพฤติกรรม ของผู้อื่น (๓๔.๓๔%) เมื่อมีการแสดงถึงความขัดแย้งในกลุ่มข้าพเจ้ารู้สึกชอบ (๓๔.๓๔%)

พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำในการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มปานกลาง (ระดับ ๒) คือ มีความสามารถที่จะสนใจอย่างต่อเนื่องในหัวข้อที่กำลังถกเถียงกันอยู่ (๒๘.๑๓%)

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ได้กระทำในการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่ม (ระดับ ๐) คือ พยายามที่จะเป็นผู้ควบคุมการสนทนาในกลุ่ม (๒๘.๑๓%)

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์จากแบบประเมินผลตนเอง

หาค่าร้อยละของความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียน ในกลุ่มทดลองที่ ๑ และ กลุ่มทดลองที่ ๒ จากแบบประเมินผลตนเอง

ตารางที่ ๑๓ ค่าร้อยละของความถี่ที่นักเรียนประเมินตนเอง ในการเข้ารับการ ให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จากแบบประเมินผลตนเอง

	มาก	ปานกลาง	น้อย
๑. นักเรียนคิดว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งที่ ได้ผล	๒๘.๑๓	๖๕.๖๓	๖.๒๔
๒. นักเรียนสนใจ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งนี้	๔๖.๘๘	๔๖.๘๘	๖.๒๔
๓. นักเรียนสนใจ และตั้งใจฟัง ในขณะที่เพื่อนพูด	๕๐	๕๐	๐
๔. เพื่อนสนใจ และตั้งใจฟัง ในขณะที่นักเรียนพูด	๓๑.๒๕	๖๕.๖๓	๓.๑๓
๕. นักเรียนคิดว่า นักเรียนวิจารณ์เพื่อนได้ตรงกับความเป็นจริง	๕๐	๕๐	๐
๖. นักเรียนคิดว่า เพื่อนวิจารณ์นักเรียนได้ตรงกับความเป็นจริง	๕๖.๘๘	๕๐	๓.๑๓

	มาก	ปานกลาง	น้อย
๗. ความเข้าใจตนเองและยอมรับตนเองหลังการเข้ากลุ่มให้คำปรึกษา	๕๓.๑๓	๔๖.๘๘	๐
๘. ความเข้าใจเพื่อนและยอมรับเพื่อนของนักเรียนหลังการเข้ากลุ่มให้คำปรึกษา	๓๗.๕	๖๒.๕	๐
๙. นักเรียนรู้สึกว่ามีโอกาสได้ระบายความในใจอย่างเต็มที่	๒๘.๑๓	๖๒.๕	๙.๓๘
๑๐. นักเรียนคิดว่าเพื่อนเข้าใจและยอมรับนักเรียน	๔๐.๖๓	๕๖.๒๕	๓.๑๓
๑๑. นักเรียนคิดว่าผู้ให้คำปรึกษาเข้าใจและยอมรับนักเรียน	๖๘.๗๕	๒๕	๓.๑๓

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่าการประเมินผลตนเองในข้อที่นักเรียนได้รับมาก เรียงตามลำดับคือ นักเรียนคิดว่าผู้ให้คำปรึกษาเข้าใจและยอมรับนักเรียน (๖๘.๗๕%) ความเข้าใจตนเองและยอมรับตนเองหลังการเข้ากลุ่มให้คำปรึกษา (๕๓.๑๓%) นักเรียนสนใจและตั้งใจฟังในขณะที่เพื่อนพูด (๕๐%) นักเรียนคิดว่านักเรียนวิจารณ์เพื่อนได้ตรงกับความเป็นจริง (๕๐%) นักเรียนสนใจการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งนี้ (๔๖.๘๘%)

ข้อที่นักเรียนได้รับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ นักเรียนคิดว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งนี้ได้ผล (๖๕.๖๓%) เพื่อนสนใจและตั้งใจฟังในขณะที่นักเรียนพูด (๖๕.๖๓%) ความเข้าใจและยอมรับเพื่อนของนักเรียน หลังการเข้ากลุ่มให้คำปรึกษา (๖๒.๕%) นักเรียนรู้สึกว่ามีโอกาส ได้ระบายความในใจอย่างเต็มที่ (๖๒.๕%) นักเรียนคิดว่าเพื่อนเข้าใจ และยอมรับนักเรียน (๕๖.๒๕%) นักเรียนคิดว่าเพื่อนวิจารณ์นักเรียน ได้ตรงกับความเป็นจริง (๕๐%)